

28ste zondag door jaar A

Fil. 4, 12-14. 19-20

Broeders en zusters in Christus, het is mij opgevallen, dat er op cruciale momenten in de bijbel altijd gegeten wordt. Het begint al met Adam en Eva in het paradijs; de Israëlieten die aan het begin van de Uittocht hun paasmaal gebruiken en later in de woestijn manna en kwartels te eten krijgen; de maaltijd die de Heer zal aanrichten volgens de profeet Jesaja in de lezing van vandaag; en natuurlijk het laatste avondmaal dat we tot op de dag van vandaag meevieren in de eucharistie. En dit is maar een kleine greep, want er wordt nog veel meer gegeten in de bijbel.

Alleen al uit dit feit kunnen we de gevolgtrekking maken dat eten méér is dan alleen het onderhouden van onze lichamelijke gezondheid. We eten bijvoorbeeld ook om relaties te onderhouden, of om de goede sfeer in een gezin of een gemeenschap te bestendigen. En soms eten we natuurlijk om te feesten, bijvoorbeeld op een bruiloft. Zoals op het bruiloftsmaal van het evangelie van vandaag.

Als we worden uitgenodigd voor een feestmaal, zijn er drie mogelijkheden:

- 1°. We verheugen ons erop en gaan er met vreugde naar toe.
- 2e. We gaan wel, maar ongeïnteresseerd of zelfs met tegenzin.
- 3e. We gaan niet, omdat we er geen zin in hebben of andere dingen belangrijker vinden. Ik kom daar nog op terug.

In de eerste lezing richt de Heer een maaltijd aan voor alle volken. Met vette spijzen en belegen wijnen. Het heil blijft hier dus al niet beperkt tot het joodse volk, maar is bestemd voor iedereen! Maar er gebeurt meer. Hij zal de dood, dat wil zeggen oorlog en geweld vernietigen, Hij zal de smaad wegnemen van zijn volk, van de hele aarde. Laat ons dan jubelen en ons verheugen, staat er. Hier wordt een visioen geschilderd van een toestand waar eigenlijk iedereen op hoopt. Een visioen van vrede tussen de volken en van gerechtigheid. Nu was die ideale toestand in de tijd van Jesaja, net als in onze tijd, ver te zoeken. Maar juist daarom wil de profeet hier, dat we de moed erin houden, dat we niet opgeven. Dat ons leven zelfs in de slechtste tijden haar betekenis behoudt en haar bestemming kan bereiken. Maar, en daar wijst Jesaja in vele andere hoofdstukken op, dat gaat niet vanzelf.

We worden wel geacht mee te werken. Hoe dan?

Laat ons te rade gaan bij het evangelie. Er wordt een bruiloftsfeest aangericht, en om elk misverstand te voorkomen geeft Mattheüs meteen al aan dat het hier om een gelijkenis gaat met het Rijk der Hemelen. En we vinden de drie categorieën genodigden, die ik straks noemde, hier terug.

Zo zijn er mensen die geen gehoor geven aan de uitnodiging. Sommigen daarvan zeggen geen tijd te hebben, omdat ze het te druk hebben met hun eigen

zaken. Met andere woorden: ze laten hun eigen belangen voorgaan boven de inzet voor een wereld met meer gerechtigheid. Zonder dat ze het misschien zo bedoelen, sluiten ze zich in feite af voor de boodschap van het Rijk Gods.

Anderen maken het nog bonter: ze mishandelen en doden de dienaars die hen komen uitnodigen. Hier moeten we onwillekeurig denken aan mensen die niets ontziend iedereen uit de weg ruimen die hun eigenbelang, hun machtshonger in de weg staan. Mensen die niets te maken willen hebben met diegenen die opkomen voor gerechtigheid, voor vrede, voor een beter beheer van onze aarde. Mensen die tot elke prijs economisch gewin laten prevaleren boven een duurzaam welzijn van de wereld. Geen wonder dat de koning, d.w.z. God, woedend wordt.

De tweede categorie mensen wordt vertegenwoordigd door die ene bruiloftsganger, die wel gekomen is, maar niet goed gekleed. Dat wil zeggen: hij heeft de uitnodiging wel aangenomen, maar blijkbaar niet echt geïnteresseerd of zelfs met tegenzin: hij is niet met de juiste instelling, niet met de juiste grondhouding naar het feest gekomen. Hij meent in zijn eigenwaan dat hij geen rekening hoeft te houden met de gastheer of gastvrouw, of met de andere bruiloftsgangers. Of misschien meent hij, in zijn eigenwaan, dat hij het Rijk Gods wel verdiend heeft omdat hij zich altijd zo keurig gedragen heeft. Maar zelfs als dat zo zou zijn, wordt hij toch veroordeeld: juist vanwege zijn eigenwaan.

Dan zijn er als derde de mensen die overblijven. Ze komen overal willekeurig vandaan. Er zijn zogenaamde goeden en slechten onder. Maar voor God horen ze er allemaal bij. Het rijk Gods staat in principe open voor iedereen. Want laten we eerlijk zijn: we zijn allemaal goeden en slechten. Waar het om gaat is, dat we dat erkennen en dat we ons hart openen voor Gods uitnodiging om van deze wereld een echt feest te maken, in de wetenschap dat we daar de ene keer beter in slagen dan de andere keer. Waar het om gaat is, dat we met de juiste kleding, dat wil zeggen: met de juiste grondhouding van goede wil en tegelijk bescheidenheid, ingaan op Gods uitnodiging. Dan hebben we werkelijk iets om ons over te verheugen. Om ons te verheugen over het rijke gastmaal van de Heer, waar Jesaja over spreekt. Een gastmaal dat, als we de goede instelling hebben, vandaag al een aanvang neemt en dat duren zal totdat de tijd plaatsmaakt voor de eeuwigheid. Amen.

Jan van de Laar, pastor